

krasje op het zorgvuldigst heeft opgeteekend, doch waarin, tot terging van de aanzittende gasten, de perelende wijn ontbreekt.

Mag dit nu gedoogd? Zie, vooral naar de pleitbezorgers van deze vivisectie der schrift ons telkens herhalen, is de kennisse Gods óók uit het rijke leven van de natuur en van den mensch. De theologie handelt dientengevolge ook van de Schepping. Maar wat zoudt ge nu oordeelen van den Godgeleerde die aan de creatie toegekomen, deswege zonder zelfbeheersching eerst het beste van zijn kracht verspillen ging aan een breed opgezette geologie? De theologie stelt een Incarnatie des Woords; zullen daarom onze theologen, eer ze aan de Christologie toekomen, zich vooraf verdiepen moeten in breede physiologische en gynaecologische studiën over 's menschen ontvangenis en embryonisch bestaan? Ook de menschelijke persoonlijkheid trekt door haar diorama; is daarom theoloog de man die tijd en kracht in anatomische, pathologische en physiologische studiën verteert? Zal men geheel den strijd over het materialisme, chemisch en geologisch, microscopisch en dialectisch achter zich moeten hebben, eer men als theoloog met de ziel als bestaande mag rekenen? De Theologie belijdt een wederopstanding des vleesches; moet ze daarom, eer ze in haar hope geniet, chemisch de grens opsporen die het nutritieve in ons lichaam van het organisch substraat onderscheidt? Of, om niet meer te noemen, van een catastrophe gewaagt de theologie die ons het eind der dingen zal brengen; is ze nu daarom geoordeeld door spectraalanalyse eerst de bestanddeelen aller bollen te ontleden, eer ze van een branden der elementen bij de wederkomst des Heeren spreken mag? Zou zulk een opvatting van studie ooit den Theoloog vormen? Kon, mocht, wie daar schier in opging, zich ook maar theoloog van professie noemen? Ware dat een studie die nog door het theologisch beginsel beheerscht wierd? Zou het aangaan nog van theologie ook maar te gewagen, waar bijna alles wat eerst ná deze elmentaire analyse volgen kon, reeds uit tijdsgebrek moest verwaarloosd? En indien niet, gaat het dan wel aan nog van Theologie te spreken, waar, ik zeg niet de Schrift, dat ware kostelijk, neen maar de inleiding in die Schrift hart en hoofd geheel inneemt; waar men over die Schrift veel, maar uit en door die Schrift, o zoo weinig verneemt; ja, waar leeraars, met den titel van theologen tot de gemeente komen, die geheel vreemd aan haar geestesleven, onbekend met haar taal, schier ingaande tegen haar heiligst streven, dit pijnlijk ledig voor hun eerebewustzijn pogen aan te vullen, met wat over en tegen dien Bijbel verhandeld is als letterkundig substraat ²⁾?

Hierbij komt, dat het eenzijdig richten van het oog op deze microscopische analyse, het oog voor de heilige synthese bederft. Een scheikundige